

The background of the cover is a photograph of an elderly man with a white beard and hair, wearing a black t-shirt and blue jeans, kneeling in a grassy field. He is smiling and looking towards the camera. A large, white and brown speckled dog, likely a German Shorthaired Pointer, is sitting in front of him, looking to the right with its tongue hanging out. The man is leaning against a large, moss-covered tree trunk on the left side of the frame. The background is filled with lush green trees and tall grass, suggesting a forest or park setting.

ROLF ANDERSEN

HUNDEDAGE

– en nyttig bog om familiehundetræning

INDBLIK

LÆSEPRØVE

ROLF ANDERSEN

HUNDEDAGE

– en nyttig bog om familiehundetræning

Fotograf: Jeppe Michael Jensen

INDBLIK

Forord

Jeg skulle have en! Ventetiden var berusende, lidt uvirkelig, og alle mulige tanker om hvordan jeg skulle gribe det an, væltede ind over mig. Ventetiden var lang, til hvalpen var gammel nok til at starte et nyt liv sammen med mig. Det blev starten på en lang rejse, et eventyr som heldigvis ikke er forbi endnu, fra jeg som 16-årig fik min første hund, til nu hvor der har været mange hunde gennem mit liv. Alle har de haft deres egen personlighed, egne pudsigheder, vaner og særheder. Alle har de en hylde i mit hjerte.

Jeg var slet ikke forberedt. Lavede alle de fejl, der kan tænkes – jeg anede intet om hunde. Min familie havde en lille hund, da jeg var barn, så den havde jeg ikke meget at gøre med, men efter at labradoren Danny kom ind i mit liv, blev mit kendskab til hunde langsomt bedre og bedre. Nu over 50 år senere med et liv fyldt med hunde er jeg blevet helt klar over, at man aldrig vil kunne komme til at vide alt om hunde. Hver gang noget nyt går op for mig, er det et nyt hidtil skjult lag, jeg får skrællet af løget. Jeg skulle hilse og sige, at der er rigtig mange lag i hunde. Men arbejdet bliver aldrig kedeligt – og aldrig helt færdigt.

Denne bogs ærinde er at give den nye hundeejer inspiration, hjælp, og grundig vejledning til at få en glad og lykkelig tid med en dejlig hund. Uanset om det er en familie- eller brugshund. Det skal nemlig være sjovt både for hund og familie. Og det bliver en rejse at se tilbage på med glæde, og ja, der vil ske masser af fejl. Men husk, at selv den dygtigste og mest erfarne hundetræner laver fejl nu og

da. De bliver færre og færre, og mængden af lagene i løget, der bliver skrælet af, bliver større og større. Sæt bare barren højt og hav store ambitioner.

Så læs videre og få en forståelse af, hvad der sker i alle de forskellige situationer, der opstår i et liv med en hund. Rejsen med denne bog ender, når I har en glad og lydige hund. Jeres egen rejse med hunde ender nok aldrig. Den er nemlig stærkt vanedannende.

Valg af race

Først kommer beslutningen om at anskaffe en hund til familien. Der er mange gode bud. Faster Jette havde den sødeste et-eller-andet. Det havde onkel Rolf til den anden side også, og så skærpes knivene. Det kan godt være temmelig uoverskueligt at vælge hunderace, når beslutningen om at få en hund endelig er taget. Nu har hele familien været igennem overvejelserne om, hvorvidt der er tid nok til den, og om det i virkeligheden er familiens ønske for de næste mange år. Børnene har kigget på billeder i det store raceleksikon, og så er det ikke mærkeligt, at det helst skal være nu. Men klap hesten, som det så smukt hedder – det er en lang kontrakt, og der er nogle spørgsmål, man først er nødt til at tænke over. Skal det være en racehund eller en blanding? Skal det være en unghund, der er fortrænet, eller vil det bedste være en hvalp? Der er fordele og ulemper ved alle valg. En ægte hund har fordelen ved, at man har en mulighed for at se stamtavler, og dens temperament kan man være nogenlunde sikker på fra starten. Men dog er alle hunde forskellige, ligesom mennesker er det. Voksen hund frem for hvalp? Joo, man slipper for bideriet og ødelagte ting – og tissen på gulvet, men man ved jo ikke, hvordan prægningen af hunden har været. Der behøver bestemt ikke at være det, men der kan være lig i lasten. Hvalpen? Ja, så har man jo selv kontrol over den første vigtige tid, til gengæld har man også alt hvalpebesværet, og et valg kræver som altid et fravalg. Men man får også hyggen ved en lille tykmavet hvalp.

Det er en god ide at anskaffe sig en hund efter, hvad man skal bruge

den til, og i mindre grad købe efter udseendet. Skinnet bedrager. En lille sød cockerspanielhvalp ER sød og ligner Lady fra Disneyfilmen. Men den er også en jagtmaskine, og der skal trænes meget, for den vil helt sikkert løbe på væggene, hvis den ikke bliver stimuleret nok.

Er det en hund, der for eksempel skal bruges til jagt, er det en god ide at sikre sig, at den har anlæggene og jagtlysten. Har forældrene vist, at de havde egenskaberne?

Er man en meget aktiv familie, der holder af udendørsliv, er en aktiv hund et fint valg. Er man den mere dovne type, eller er måske kommet lidt op i årene, er der også racer, der ikke kræver helt så meget.

Når hunden skal købes, er det en god ide at besøge opdrætteren først og se, om alt er i orden. Er der pænt og rent, hvor hundene er? Er hundene glade, eller virker de trykkede? Sørg for altid at kunne se moderen til hvalpene. Det er heldigvis forbudt i Danmark at være hundehandler. Der tages mange hvalpe hjem, ofte fra udlandet, og de tages ofte fra moderen for tidligt for at blive solgt. Det er klart, at hvis det ikke er en hvalp, man køber, så kan man jo ikke se moderen, men vær overbevist om, det er et ordentligt sted. Vær på vagt, hvis prisen er unaturlig lav.

En del tager en gadehund med hjem fra ferie, og det er jo rosværdigt at ville redde en hund fra et kummerligt liv, men det kan give store problemer. Hvis hunden er for ødelagt, er der mange, der oplever store vanskeligheder. Jo da, det går godt i mange tilfælde, men risikoen for at have fået en ødelagt hund, der så måske skal skifte hjem igen og igen, er til stede. Det er bare synd for hunden. Man kan ikke redde hele verden, og med mange gadehunde ville det nok være mere humant at aflive dem. Så brug fornuften mere end følelserne ved valg af hund.

Tænk som en hund

Hunde er flokdyr. Flokken fungerer og arbejder som en enhed i naturen. Der er et hierarki og en leder, der har til sin opgave at beskytte flokken. Der er ingen enkeltmandskrigere i en hundeflok. Ved nærmere eftertanke ved de fleste det godt. Det er ingen nyhed. Hvorfor så omtale det? Fordi det er den viden, der gør det muligt at træne en hund. Hvis man ikke følger spillereglerne, gør hunden heller ikke. Jeg vil vove den påstand, at det i virkeligheden handler mere om kommunikation end om træning. At tale hundens sprog så at sige. Egentlig er det ikke så meget træning af hunden, der er vigtig, men mere at hundeejeren træner sig selv til at læse sin hunds signaler og tale hundsk ... Hunde kommunikerer meget med kropssprog, så det er det sprog, der skal læres. Det er nok lidt som at sejle med sejl. Man kan ikke sejle lige mod vinden – man kan heller ikke gå mod naturen, for den vinder altid. Men man kan følge spillereglerne og opnå det, man ønsker.

En hund vil meget gerne gøre det rigtige. Egentlig kan den det allerede, for det er forprogrammeret gennem generationer. Hundeførerens opgave er bare at trykke på de knapper, der fisker det frem. Ved at efterligne naturen i flokken vil hunden føle den tryghed ved fællesskabet, som er nødvendig. Den er nemlig også programmeret til at yde sin del af opgaverne i dette fællesskab, hvis den kan genkende de signaler, flokkens leder sender.

Lederen er dig. En hund gør kun noget for sig selv og sin egen overlevelse. Når den overholder flokreglerne, er det til egen fordel.

Myten om den trofaste hund er så som så, og jo da, det ser sådan ud, men det er først og fremmest for dens egen skyld, at den spiller med. Man kunne vel sige, at ved at hjælpe flokken hjælper den sig selv, fordi der er tryghed og beskyttelse i en god flok. Det er fristende at tillægge sin hund menneskelige egenskaber. Jeg tror såmænd, at alle hundeejere gør det i ny og næ, måske for sjov. Det skal der også være plads til, bare man husker, at sådan er det ikke i virkeligheden.

En hund har aldrig dårlig samvittighed. Virker det sådan, er det fordi, den prøver at læse førerens opførsel og ikke kan genkende signalet. At skælde en hund ud, fordi den har spist en sko for ti minutter siden, vil kun gøre hunden usikker på sin fører. Den har ikke den ringeste ide om, hvorfor den reaktion kommer. Ti minutter er lææænge siden. En hund lever i nuet og kan ikke resonere eller konsekvensberegne, og derfor kan den overhovedet ikke forstå sådan en irettesættelse. Den tjener desværre udelukkende den tidligere skos ejer til at komme af med noget arrigskab over tabet af en god sko ...

Der er ikke noget, hunde elsker mere end, at alt er, som det plejer at være. At dens mennesker opfører sig genkendeligt, at møblerne og kurven ikke skifter plads, og i særlig grad at en kommando altid skal efterkommes. Konsekvens er en stor hjælp for en hund, og lederskab er ingen straf, men tværtimod tryghed. Når en hund opfører sig trykket, er det ikke nødvendigvis, fordi den er bange. Det er mere, fordi den ikke kan genkende signalerne og ikke aner, hvad den nu skal. Så kan den finde på at lave overspringshandlinger for dog bare at gøre noget, den kan finde ud af. Det kan være at grave et hul – eller gå sin vej – eller pille pels af sig selv. Hvis det forkerte sprog fortsætter i længere tid, vil hunden sandsynligvis resignere

og klare sig selv på bedste beskub. Det er ikke en lykkelig hund, der er nået dertil, men overlevelsesinstinktet er stærkt, og hunden er på sin vis blevet tvunget ud i de handlinger. Meget mod dens vilje vel at mærke, men den har ingen flok.

Går man en tur i en hundepark og ser de hunde, der luftes, er det nemt at spotte, hvilke hunde der føler sig tilknyttet en tryk flok, den kan stole på, og hvilke der ikke føler, de har støtten fra en stærk leder.

Hunden uden lederskab er ofte langt væk fra føreren. Halen er højt løftet, og den reagerer ikke på hjemkald. Den tager aldrig øjenkontakt, for den har lært at klare sig selv.

Den anden hund, der har et harmonisk forhold til føreren, altså sin flok, holder sig i nærheden, ser jævnligt på føreren og får et lille rosende ord i tilgift. Den vil søge tilbage til føreren af sig selv, og hvis den er godt trænet, vil den gå ved fod uden kommando, når den ser andre hunde. De er tydeligvis ikke dens flok og kommer ikke den ved. Så er flokken velfungerende, for hunden søger ind under tryghedsparaplyen.

Den nye hund i huset

Vi kender det alle. En tur i Bilka efter to liter mælk, og pludselig ligger der en plæneklipper med bioklip og et 64-tommer tv i indkøbsvognen. Det er jo altid morsomt og går kun ud over pengepungen, men med impuls køb af dyr er det en anden sag. Det er muligt at tv'et holder i ti år, men en hund skal have gode og ordentlige forhold i nogenlunde samme tidsramme. Et fjernsyn kan man smide ud ad vinduet, hvis det driller – med en hund følger en langtidskontrakt.

Så planlæg det at have hund grundigt – og med glæde. Stil nogle spørgsmål. Er der råd? Hundens pris er såmænd det mindste af det. Dyrlæger, pasning i ferier, udstyr, foder, lovpligtig ansvarsforsikring. Det siges, at en hund koster omkring 20 kroner om dagen, og det er jo så hver dag ...

Er alle i familien enige om at glæde sig? Jeg ser ofte, at der egentlig kun er én i familien, der synes, at det kunne være rart med en hund, og hunden skal jo helst føle sig ønsket.

Er der tiden til det, som det at have hund kræver? Hvis Buller skal være alene hjemme i ti timer fra mandag til fredag, er det måske ikke nogen god ide med hund lige nu, men derfor kan man jo altid drømme.

Hvis jeg ikke har fået skræmt alle væk, nu hvor vi er nået så langt, så se at komme i gang. Køb en dejlig familiekammerat, og glæd jer til dagen hvor den kan hentes hjem.

Det er en god ide at have nogle ting på plads, før hunden bliver hentet. Hvor skal den sove? Find en fast plads, hvor dens kurv kan

stå. Hunde bryder sig ikke om, at kurven flyttes rundt. Spisestedet bør også være valgt, så beslut det fra starten. En hund er tryk ved vaner og gentagelser.

Er der børn i familien, er det susende vigtigt at tage dem med ind i den nye glæde, men også at lære dem, at Buller skal være i fred, når den hviler. Der skal den have helle. Hunde er jo ikke legetøj, men levende væsner, og de kan let blive meget stressede af hele tiden at blive forstyrret af børn, der selvfølgelig synes, at det er spændende med den nye hund. Lad hunden komme til børnene, og ikke omvendt – og tro mig, det skal den nok. Hvis man forklarer det fornuftigt, kan alle børn godt forstå det, hvis de ikke er helt små. Er de små, må der ja-regler og nej-regler til. Lad aldrig mindre børn være alene med hunde.